

SUNT NIMICUL

Ruxana Zubcov

Sunt nimicul
Din care m-am nascut
Un nimic mic
Desprins din haosul cel mare
De dinainte de facerea lumii
Cand nu existau
Pamant si cer
Soare si luna
Aici si acolo
Acum si atunci
Zambet si lacrima
Gand sau vis.
Un nimic mic si trist
Ratacind bezmetic
Pe drumuri ce inca nu exista
Un nimic de-o clipa
Ce se stinge inainte de a straluci...
Dar iata ca intr-o zi
Ce inca nu era zi
Haosul se privi in oglinda
Si zise: sa apara Lumea!
Si Universul se ivi
In ceea ce avea sa fie
Prima secunda
Si iata pamant si cer
Si munti si ape
Si soare si luna
Si aici si acum
Si atunci si acolo...
Sunt nimicul
Din care m-am nascut
Ratacind bezmetic
Printre ganduri si vise...
Unde ai ascuns oglinda mea, Doamne?